

at der faktisk er mennesker i det her land, som har store sociale problemer. Så tak til hr. Villy Søvnal for det.

Også tak til socialministeren og fru Charlotte Dyremose, fordi de trods alt kan se, at der er et problem her, fordi de er enige i, at vi skal have lavet ordentlige undersøgelser, at vi skal have lavet metodeudvikling, der kan gøre livet for de børn og unge, som er på vej ud i prostitution, til et andet liv, nemlig et liv uden prostitution.

Det er jeg overordentlig glad for, og jeg glæder mig til, at vi under den kommende udvalgsbehandling i fællesskab kan få sikret, at vi får udviklet nogle ordentlige metoder, kan få sikret, at der er penge til at sikre, at børn og unge ikke kommer ud i prostitution, og i det hele taget kan få sikret, at man altså får et ordentligt kendskab til det her område, som man ikke har i dag, så man ikke tror, som flere talere har sagt, at børneprostitution kun er noget, der finder sted i Thailand eller Indien, men faktisk får en viden om, at det også er noget, der finder sted i Danmark, og at det kan vi bestemt ikke være bekendt. Vi skal være os vores ansvar bevidst, det, at vi på den ene side kriminaliserer de kunder, som er sammen med prostituerede under 18 år, men på den anden side også gør noget på det socialpolitiske område for at sikre, at vi også forebygger det her store problem.

Men i hvert fald tak for en god debat. Det lover for, at vi langt om længe virkelig får gjort noget på det her område.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

41) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om en børneombudsmand.

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/4 2003).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Dette forslag til folketingsbeslutning tager udgangspunkt i, at der er behov for at etablere en instans, der kan behandle konkrete klager fra børn, der mener, at deres rettigheder er blevet tilsidesat. Forslagsstillerne vil til dette formål ved siden af det eksisterende Børneråd sikre, at der oprettes en børneombudsmandsinstitution, der kan behandle konkrete klager fra børn, undersøge en sag på eget initiativ, inspicere institutioner, kræve oplysninger af myndigheder og fremsætte kritik m.v., og henviser i den forbindelse til FN's Børnekomité's anbefaling.

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at børn har et sted at gå hen, når de føler sig forkert behandlet, men til gengæld er jeg ikke overbevist om, at en børneombudsmand er nogen løsning. Inden jeg tager stilling til oprettelse af en klageinstans for børn, eventuelt i form af en børneombudsmand, finder jeg det vigtigt at få et veldokumenteret beslutningsgrundlag.

Mit udgangspunkt for processen er, at der eksisterer veludviklede omsorgs- og tilsynsforanstaltninger, der bidrager til at mindske behovet for en egentlig klageinstans, at der foretages en afdækning af børns eksisterende klagemuligheder og børns kendskab til disse. For det er jo altså også sådan, at man kan klage til den almindelige Ombudsmand også som barn. Hvis der viser sig behov for ændringer af klagemulighederne, vil der blive taget initiativ hertil. Formen for ændringer vil afhænge af, i hvilken situation det er, at børns individuelle klageadgang ikke er tilstrækkelig.

Jeg har allerede før det her beslutningsforslag planlagt at forestå en afdækning af børns klagemuligheder i konkrete tilfælde og børns kendskab til eksisterende klagemuligheder, og den afdækning ser jeg gerne sker i et samarbejde mellem ministeriet og Børnerådet.

Derfor afviser regeringen dette forslag.

Kl. 22.55

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er bare lige en enkelt ting i ministerens besvarelse, som jeg synes vi bliver nødt til at have klarlagt, inden debatten for alvor går i gang. Ministeren henviser til tilsyn, og sådan som jeg har forstået forslaget, og sådan som vores indfaldsvinkel i hvert fald er, er det jo netop tilsynet med myndighederne, altså det at børn er underlagt de samme forvaltningsretlige beskyttelsesregler som alle mulige andre. Derfor synes jeg ikke, at man kan henvise til et tilsyn.

Så jeg skal bare bede ministeren om at svare på, om børn ikke har krav på den samme forvaltningsretlige beskyttelse og dermed, at der er nogle, der holder øje med, at myndighederne og dermed også tilsynet behandler børn korrekt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg ved ikke rigtigt, om det, forslagsstillerne foreslår – nu måske også fru Sandy Brinck – er, at der skal være tilsyn med tilsynet. Jeg forstår simpelt hen ikke forslaget.

Det, der er tale om her, er, at man kan inspicere institutioner, hvor jeg nok mener, at mange af de inspektioner vil være dækket ind under, at der skal føres et generelt tilsyn og også kan føres et specifikt tilsyn med en institution, hvis der er problemer eller mistanke om, at der foregår overgreb på børn, eller hvad det kan være.

Men det er jo netop det, vi vil klarlægge sammen med Børnerådet i den klarlæggelsesproces, som jeg nu har sat i gang, og så vil vi få et bedre overblik over, hvilke muligheder der er i dag. Det er det overblik, jeg gerne vil have – for det er ikke et komplet – inden vi træffer afgørelse om, i hvilken form der skal etableres klageinstanser. Måske er de muligheder, der er i dag, gode nok, men man har måske et for ringe kendskab til dem, eller måske er der behov for at oprette nye klageinstanser.

Det mener jeg simpelt hen ikke vi har et godt nok overblik over her og nu, og jeg er heller ikke sikker på, som jeg sagde i min svartale, at en børneombudsmandsinstitution er det rigtige. Det kan være, vi skal udvide Børnerådets beføjelser.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal vende tilbage til ministerens besvarelse mere generelt senere, men jeg synes også godt, det kunne være rart på nuværende tidspunkt i debatten at få klarlagt i forhold til det undersøgelsesarbejde, som nu bliver iværksat af ministeren og i samråd med Børnerådet, hvilket jeg i øvrigt synes er positivt, om det så også rent faktisk vil indeholde overvejelser og undersøgelser i forhold til tilsynets funktion, altså også den inspektionsmulighed, som vi efterlyser i vores beslutningsforslag, som en børneombudsmandsinstitution kunne få. Vil man belyse det problemfelt mere præcist i det arbejde, som nu bliver igangsat? Det står i hvert fald ikke helt klart for mig ud fra det, ministeren allerede har tilkendegivet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det vil jeg meget gerne belyse behovet for. Dermed ikke være sagt at jeg ender med at være enig i, at det er en god idé, men jeg er selvfølgelig fuldstændig åben over for, at vi ser på behovet for det; hvordan det ville kunne anvendes, hvis man synes, det er hensigtsmæssigt osv.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Det er mange år siden, at den almindelige opfattelse i Danmark var, at børn skulle ses, men ikke høres. Inddragelse af børn i deres eget liv med deres egen stemme er grundlaget i de fleste hjem, i daginstitutioner, i folkeskolen og også her i Folketinget. Vi har på det seneste diskuteret og vedtaget, at børn skal høres i de meget viktale spørgsmål for deres eget liv, som en anbringelse uden for hjemmet er.

Desværre oplever vi en uacceptabel træghed, når de gode intentioner skal føres ud i livet, og her er der ikke andet at gøre end at blive ved med at presse på og blive ved med at diskutere og tilkendegive, at vi faktisk mener det. Børn skal både høres og ses, også hos myndighederne.

Vi er derfor enige med Kristeligt Folkeparti i, at der stadig er en opgave, der skal løses. Vi mener, at børn skal have samme adgang som voksne til at klage over myndighedernes afgørelse over deres liv, og det gælder altså ikke kun ved tvangsanbringelser. Vi mener, at børns adgang

til disse klageorganer skal være langt mere børnevenlig og dermed reel, og at børn naturligvis skal vide, at de har den adgang; at børn ikke er fuldstændig retsløse.

Dilemmaet er, om man giver børn lige rettigheder ved at oprette en særlig myndighed, en særlig institution for børn, eller om man måske netop derved degraderer børn til at have en anden status.

Kl. 23.00

Vi synes, det ville være en god løsningsmodel, at man inden for den nuværende Ombudsmandsinstitution lavede en særlig afdeling, som bredt har fokus på børns rettigheder. På den måde kunne vi fastholde synspunktet om, at børn er borgere på lige fod med voksne og har krav på den samme forvaltningsretlige beskyttelse; den samme overvågning af myndighedernes måde at behandle børnenes sager på og deres rettigheder. Dette kunne med fornuft kobles sammen med et tæt samarbejde med Børnerådet, som kunne være det forbindelsesled, der letter adgangen og skaber tilgængeligheden i børnehøjde.

Vi er således enige i intentionerne bag forslaget, men frygter, at modellen er at gøre børnene en bjørnetjeneste. Men vi har også læst forslaget sådan, at den endelige model ikke er afgørende, blot at målet, nemlig det at et klageorgan også er tilgængeligt for børn, bliver opnået, og det vil vi meget gerne medvirke til.

Per Dalgaard (DF):

Kristeligt Folkeparti vil gerne have, at regeringen får lavet en lov, så en børneombudsmand kan etableres. Dansk Folkeparti er ikke enig i, at børns vilkår i dagens Danmark generelt er så ringe, at en yderligere institution, en børneombudsmand, skal opbygges. Bortset fra at dette vil være en yderligere offentlig institution, som lige så stille vil vokse sig til en god størrelse, finder vi det ikke nødvendigt i forhold til de allerede eksisterende.

I dag har vi Børneråd, børnetelefon, kontaktpersoner, børnepædagoger og skolelærere osv. Der er en hel masse mennesker, som er interesseret i og parate til at tage sig af problemer for børn. I dag er det mere nødvendigt med øget nærvær og opmærksomhed omkring børns velbefindende i dagligdagen og ikke en mulig mistænkeliggørelse af de institutioner, børn færdes i, og deres forældre.

Man kan også nemt forstille sig en ret uheldig effekt af en børneombudsmand, hvis en let strid

teenagepige eller -dreng anklager institution eller forældre for nogle ting, som meget nemt kan ryge ud ad en tangent, hvor man egentlig kan komme ud for nogle uheldige effekter af en sådan henvendelse fra et barn.

Problemerne i dette forslag synes vi egentlig kan vise sig at blive større, end de fordele man gerne vil opnå. Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Per Dalgaard sagde på Dansk Folkepartis vegne, at man frygtede uheldige effekter af Kristeligt Folkepartis forslag og specielt det, at det kan få uheldige konsekvenser, hvis børn får mulighed for at henvende sig og eventuelt klage over en bestemt daginstitution.

Det får mig til at stille hr. Per Dalgaard det lidt mere principielle spørgsmål, om det er Dansk Folkepartis opfattelse, at børns udsagn i forhold til f.eks. deres daginstitution, for så vidt også i forhold til deres forældre eller i forhold til andet, de måtte ytre sig om, er noget, man skal være lidt påpasselig med, for dem kan man nok ikke rigtig bruge til så meget.

Jeg synes ærlig talt, det lidt er det, man får indtryk af ud fra den måde, som hr. Per Dalgaard fik udtrykt sig på. Om det så skyldes det lidt sene tidspunkt, eller det er et udtryk for mere principielle overvejelser, det vil jeg give hr. Per Dalgaard en chance for at gøre rede for her.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Selvfølgelig skal man tage sig af, hvad børn siger, men alligevel. Jeg mener, at det kan have en uheldig effekt, at man ligesom giver børn en ret til eller en mulighed for at klage over stort set alle de forhold, de færdes i i hverdagen, på en sådan måde, at der kommer andre voksne ind og skal tage sig af en eller anden problemstilling.

Det er sådan set den uheldige effekt, som kan medføre, at institutioner agerer på en måde, som er uheldig over for børn, og ikke tør tage fat om de problemer, som børn egentlig nogle gange kan skabe. En almindelig sund fornuft vil måske dreje sig hen mod, at man nærmest ikke tør forholde sig til nogle ting, fordi institutionen er bange for, at der vil komme en klage, som kan medføre et stort maskineri omkring den pågældende institution.

Igen: Selvfølgelig skal institutionerne opføre sig ordentligt og anstændigt over for børn, klart nok, men med alle de muligheder, der allerede i dag findes, synes jeg, vi er godt dækket ind.

Kl. 23.05

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Selvfølgelig kan man komme langt med den sunde fornuft. Det tror jeg sådan set også på. Det kan man i forhold til børn, og det kan voksende forhåbentlig også i forhold til hinanden. Men man må også en gang imellem sige, at den sunde fornuft ikke rækker langt nok, og at det netop er i de situationer, hvor såvel voksne som børn har behov for nogle retsgarantier eller nogle muligheder ifølge lovgivningen og også en individuel klageadgang, som vi lægger op til i vores forslag.

Så jeg mener ikke, at det, at man giver såvel børn som voksne en individuel klageadgang, er noget, som strider imod sund fornuft. Tværtimod synes jeg, det er helt naturligt i et samfund som vort, hvor vi vil tildele hinanden de samme rettigheder også på baggrund af den lovgivning, som nu engang er vedtaget f.eks. af Folketinget, eller de regler, som bliver udmøntet også kommunalt.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Igen: Vi finder, at de muligheder, der allerede er i dag, er gode, og ministeren har lovet at kigge kritisk på de eksisterende muligheder. Det henholder vi os til og tror på, at det vil der komme noget godt ud af.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg har tidligere fra den her talerstol rost Dansk Folkeparti for at være helt konsekvent, og det er de jo også i den her sag. Dansk Folkeparti har ønsket Det Danske Center for Menneskerettigheder nedlagt. Dansk Folkeparti ønsker ikke at følge FN's Børnerettighedskomiteé, og så vidt jeg husker, så var Dansk Folkeparti også stor modstander af at få afskaffet revselsretten, altså retten for børnene til at blive slået af deres forældre.

Så vil Dansk Folkepartis ordfører ikke give mig ret i, at det, som Dansk Folkeparti har sagt heroppe, er helt konsekvent?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jo, vil jeg sige til hr. Kim Sejr, det er yderst konsekvent. Og igen: De muligheder, der i dag findes, finder vi er fortrinlige og gode. De skal uden tvivl pudses lidt til, men at oprette en ny offentlig institution, en børneombudsmandsinstitution, er ikke vores kop te.

Vi mener, at sådan nogle institutioner har det med at vokse sig større og større, og der er efter vores bedste overbevisning ikke brug for det. Børn har det sådan set helt udmærket med de muligheder, der i dag findes for, at alle mulige voksne på alle niveauer holder øje med, at de ikke lider overlast.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative retsordfører, hr. Helge Adam Møller, og Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, ikke kan være til stede her, skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre fremføre følgende:

I Danmark har vi et meget veludviklet omsorgsniveau, som opfylder den samme opgave som en børneombudsmand er tiltænkt, nemlig at føre tilsyn med at sikre børns rettigheder. De kommunale tilsynsmyndigheder kan nemlig gribe ind i konkrete sager. Det er faktisk det, de er der for.

Så er der jo tradition i Danmark for, at et barn i mange tilfælde er medlem af en familie, som jo også har ret og pligt til at hjælpe barnet og sikre, at det ikke lider overlast på nogen måde.

Det er sympatisk, at Kristeligt Folkeparti kæmper for børns rettigheder. Men børns rettigheder er jo i vidt omfang allerede sikret både gennem den eksisterende Ombudsmand for både børn og voksne og i øvrigt af vores høje omsorgsniveau.

Der er altså i dag mange muligheder for disse børn, men om de er gode nok, og om børnene i øvrigt har kendskab nok til dem, er vi nu ved at få afdækket i den undersøgelse, som ministeren er i gang med sammen med Børnerådet.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, der er meget grund til at rose hr. Jann Sjørnsen for at rejse denne debat. Vi har faktisk i SF haft mange overvejelser om en børneombudsmand. Jeg synes, der er nogle ting, der taler

for, og jeg synes, der er nogle ting, der taler imod.

Kl. 23.10

Det, der taler for, er jo at styrke børns retssikkerhed, hvor det er klart, at vi i forhold til det indlæg, vi lige hørte fra Dansk Folkeparti, har det grundlæggende synspunkt, at børn også er en slags mennesker, der har ret til en beskyttelse i nogle tilfælde. Og jeg synes, det var godt med klarheden i Dansk Folkepartis udsagn, så man kan se forskel i politik.

Jeg synes også, Kristeligt Folkeparti har ret i at pege på det, man kunne kalde de svære børnesager. Det er der, hvor forældremyndigheden ikke i tilstrækkeligt omfang beskytter det barn, forældremyndigheden skulle passe på, og hvor børn har brug for det. Der er slet ingen tvivl om, at børn, når vi ser på nogle af de svære børnesager, hvad enten det er fjernelsessager eller anbringelsessager, i nogle tilfælde står svagt. Det, vi er dygtige til i vores samfund, er jo at bygge retssikkerhed op omkring de voksne parter, men ikke i samme omfang omkring børnene.

Noget, der også taler for Kristeligt Folkepartis forslag, er muligheden for at rejse sager på områder, hvor der specielt er brug for at holde øje med en udvikling, råbe vagt i gevær, sige, at her er en udvikling på vej, som er foruroligende, og hvor man kan foreslå, at samfundet tager initiativer. Det kunne f.eks. være i forhold til den stadig yngre alder, hvor børn drikker ret store mængder alkohol; det kunne også være andre ting, men man kunne rejse den type debatter.

Det, der til gengæld taler imod, er forholdet til Børnerådet, som jo forslås opretholdt som et debatskabende forum i Kristeligt Folkepartis forslag. Og der lyttede jeg med interesse til de korte bemærkninger, hr. Jann Sjursen havde med socialministeren, og tanken om, at det skulle tildeles en styrket rolle. Det er jeg enig i at Børnerådet skal, men jeg synes ikke helt det harmonerer med den beskæring, som Børnerådet bliver udsat for i forbindelse med den generelle grønthøster mod råd og nævn, hvor Børnerådet jo også mistede en del af sin bevilling. Hvis Børnerådet skal tildeles en stærkere rolle, så er det altså modsætningsfyldt den ene dag at skære ned på det og den anden dag at ville tildele det en stærkere rolle. Men det er det ene, der taler imod. Jeg er tilhænger af, at Børnerådet tildeles en stærkere rolle.

Det andet, som taler imod, er, at vi skal passe på, tror jeg, at Ombudsmandsinstitutionen ikke bliver delt ud og får for mange forgreninger. Vi

skal slås for at bevare én stærk Ombudsmandsinstitution og passe på, at vi ikke kommer til at devaluere begrebet ombudsmand ved at have for mange af slagsen.

Ud over det synes jeg, at der også er et par børnepolitiske betragtninger, der er vigtige at gøre. Den ene er, at hele den her diskussion jo generelt også hænger sammen med de gode forhold for vores børn og efter min opfattelse også diskussionen om en tidligere myndiggørelse af børn og unge.

Men som konklusion tak til hr. Jann Sjursen for at rejse debatten. Jeg er enig i de intentioner der ligger i forslaget. Jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige vej at gå. Vi vil i hvert fald gerne lidt nøjere have diskuteret Børnerådets rolle i den her sammenhæng, og vi deltager meget gerne aktivt i den videre diskussion om, hvordan vi lever op til intentionen i forslaget, nemlig at sikre børns retsstilling.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, hvor han i Dansk Folkepartis indlæg kan fornemme, at vi ikke synes, at børn er en slags mennesker. Og så vil jeg samtidig glæde mig over, at hr. Villy Søvnald godt kan se nogle problemer i at lave en ombudsmand på ret så mange områder, således at institutionen som sådan kan devalueres og dermed miste sit sigte.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der, hvor jeg kunne blive bekymret for, hvis jeg var et trængt barn i vores samfund, var den grundlæggende antagelse, som var Dansk Folkepartis grundlæggende linje, at man skulle passe på med ikke at lægge for meget vægt på det, børn sagde, for det kunne også skabe uro og sådan noget.

Jeg tror, at Dansk Folkeparti fuldstændig overser, at vi har nogle børn, der er klemt på den måde, at de, der skulle beskytte dem, ikke beskytter dem. Og vi har i dag ikke tilstrækkelig sikre veje for de børn at gå, der bliver ramt af den ene eller anden type af overgreb fra dem, der har forældremyndigheden, men også i samfundslivet i øvrigt. Vi andre, vi voksne, er jo i en række sammenhænge beskyttet med advokatbi-stand, når vi inddrages i den type af sager, mens børnene står meget alene og er meget afhængige af, at de tilfældigvis har nogle voksne, der kan tage vare på dem. Hvis de har de voksne, er de

heldige, og så er det jo fint, og så er der ingen problemer.

Kl. 23.15

Men det, jeg tror man skal passe på ikke at overse i den her debat, er, at vi har en gruppe børn, der ikke har nogen, der varetager deres interesser. Det er jo det, der fik mig til at sige, at ligesom voksne mennesker er børn også en slags mennesker, og det synes jeg Dansk Folkeparti mangler tilstrækkelig blik for i ordførertalen.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg er faktisk helt enig med hr. Villy Søvnald i, at man skal tage utrolig meget vare på børnene, selvfølgelig skal man det. Men det, vi ikke er interesseret i, er at opbygge en ny institution a la en ombudsmandsinstitution til at klare de problemer. Vi mener, at de eksisterende er ganske udmærkede. Og der, hvor der sker svigt, er det yderst beklageligt, og det skal der selvfølgelig tages hånd om, og det skal der være meget opmærksomhed omkring.

Og igen: Hvis nogle af de eksisterende institutioner trænger til en afpudsning, så har vi jo fået en lovninng fra ministeren på, at det vil hun se på. Det er jeg helt sikker på vil være tilfredsstillende for alle parter.

Formanden:

Så er det hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre er optaget af børns rettigheder i samfundet, og heldigvis er der også gode tendenser til, at vi vil lytte mere og høre mere på, hvad børn siger. Vi har netop fået vedtaget en lov på anbringelsesområdet, hvor vi jo sikrer, at der skal høres mere på, hvad børn vil, og heldigvis for det.

Vi er enige i intentionen i forslaget fra Kristeligt Folkeparti om, at der skal mere fokus på, hvad børnene selv siger, og at der skal være mulighed for at fokusere på deres rettigheder.

Lige præcis forslaget om en ny børneombudsmandsinstitution er vi lidt skeptiske over for, igen ud fra argumentet om, at vi nødtigt vil have, at den nuværende Ombudsmandsinstitution devalueres. Vi synes måske, at nogle af de opgaver, som man ville lægge i en børneombudsmandsinstitution, kunne man overveje at placere et eksisterende sted; det kunne være Børnerådet. Og med det, vi har hørt fra social-

ministeren, synes jeg, at det var en af de muligheder, man kunne diskutere videre.

FN's Børnerettighedskomité har jo anbefalet, at Danmark udvider Børnerådets mandat til netop at omfatte individuelle sager og klager fra børn. Derfor er vi skeptiske over for at have en egentlig børneombudsmandsinstitution, men vil gerne diskutere, at indholdet i sager i forhold til børns klager og rettigheder lægges et andet sted.

Line Barfod (EL):

For Enhedslisten er det meget vigtigt at sikre børns rettigheder. Vi anser retten til et godt børneliv som helt central af hensyn til barnet og af hensyn til barnets muligheder, når det vokser op.

Vi har derfor bl.a. fremsat forslag – utallige gange vil nogle måske sige – om en miljølov for børn og unge, så de forhold, samfundet tilbyder i daginstitutioner, fritidshjem og -klubber, får en ordentlig kvalitet.

Vi har med glæde set, hvordan Socialdemokraterne og Kristeligt Folkeparti i denne folketingssamling er blevet inspireret af vores forslag og selv har fremsat varianter over det.

Vi slås for, at kommuner og amter får stillet ressourcer til rådighed, så de faktisk har en reel mulighed for at give vores børn anstændige forhold. Desværre går det ikke særlig godt med forholdene i kommuner og amter i øjeblikket på grund af de stramme rammer, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger.

Vi har sådan set kun ét alvorligt problem med beslutningsforslaget fra Kristeligt Folkeparti. På linje med mange andre ordførere i dag synes vi ikke, at begrebet ombudsmand skal bruges i flæng. Det er vigtigt, at betegnelsen bruges om Folketingets Ombudsmand og kun dér.

Til gengæld synes vi, at der kan være meget fornuft i at få oprettet en klageinstitution for børn, som er målrettet til børn og for børn. En sådan klageinstitution ville kunne være med til at afdække mange af de dårlige forhold og urimeligheder, som finder sted over for vores børn, og den ville kunne sandsynliggøre problemer og på den måde måske være med til at få presset regeringen ud af dens drømmeverden og ind i virkeligheden.

Kl. 23.20

Så Enhedslisten kan støtte forslagens intentioner, og vi håber, det kan lykkes at finde en måde at få det gennemført på, men uden at man kalder det en ombudsmand.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har i dag fremsat beslutningsforslaget, fordi vi i lighed med en lang række partier her i Folketinget ønsker at styrke børns rettigheder; styrke børns rettigheder i forhold til myndighederne og ikke mindst i forhold til stridende forældre.

I dag har børn reelt ikke nogen klagemulighed, når de er uenige i de afgørelser, der bliver truffet, f.eks. i forældremyndigheds-, samværs- og arbringelsessager. Det er der flere grunde til.

Selv om børn principielt har ret til at klage til Folketingets Ombudsmand, som også ordførere har været inde på, så er dette klagesystem ikke indrettet til at tage sig af klager fra børn. Det kræver noget særligt. Børn får heller ikke tilstrækkelig information om, at de kan klage til Folketingets Ombudsmand.

Jon Andersen fra Folketingets Ombudsmand har i Børnerådets bog »Børnekonvention i Danmark« fra i år beskrevet, hvordan der årlig kun er ca. 150-200 klager, der vedrører børn, ud af 4.000 klager årlig hos Folketingets Ombudsmand. Det er vel at mærke de voksne, der klager, skriver han. Ifølge Jon Andersen sker det yderst sjældent, at mindreårige børn selv klager til Folketingets Ombudsmand.

FN's Børnekomité har også haft opmærksomheden rettet mod børns rettigheder i Danmark. Komiteen er betænkelig ved, om klageinstanserne er tilgængelige og til rådighed for børnene. Derfor har komiteen også anbefalet, at Børnerådets mandat bliver udvidet til at omfatte individuelle sager og klager fra børn, eller at der oprettes et særligt fokusområde for børns rettigheder hos Folketingets Ombudsmand.

Her vil jeg godt understrege for de mange ordførere, som har udtrykt enighed med intentionerne bag Kristeligt Folkepartis forslag, at vi bestemt ikke er fikeret på, hvilken model der præcis skal gennemføres for at tilgodese de intentioner, der er bag vores forslag, og som flere partier har ytret støtte til.

Det kan ske ved, at vi udvider Børnerådets mandat. Det kan ske ved at oprette et fokusområde hos Folketingets Ombudsmand eller ved, som vi allerhelst så, oprettelse af en egentlig børneombudsmandsinstitution.

Jeg tillader mig, så vidt angår det sidste, at minde Enhedslistens ordfører om, at dette har Enhedslisten faktisk selv foreslået tidligere i et lovforslag i Folketinget. Ikke for at polemisere, for ellers tror jeg, jeg er meget enig i det, Enhedslisten sagde, men nu lagde Enhedslisten

selv lidt afstand til begrebet i dag, og så vil jeg bare minde om dét, som faktisk også har været til inspiration for Kristeligt Folkeparti i forbindelse med udarbejdelsen af dette beslutningsforslag.

Men lad mig ud over at sige, at vi ikke har lagt os fast på en model, også positivt kvittere for de tilkendegivelser, som socialministeren gav på regeringens vegne i dag, og som jeg faktisk opfatter i en positiv mening.

Regeringen afviser forslaget, nuvel, det er o.k., men har også tilkendegivet, at den i samråd med Børnerådet vil se på de klagemuligheder, der eksisterer i dag, nemlig om der er behov for at forbedre en individuel klageadgang for børn. Jeg vil også kvittere for det tilsagn, som jeg i hvert fald selv opfattede jeg fik i forbindelse med de korte bemærkninger tidligere, om, at man vil se på spørgsmålet om tilsynsfunktioner og også muligheden for, om det kunne være nyttigt at have et organ, der som en ombudsmandsfunktion, i hvert fald som Folketingets Ombudsmand, i dag har mulighed for at tage sager op af egen drift for at behandle dem.

Det var det, der i hvert fald var sigtet med den korte bemærkning, jeg tilkendegav tidligere. Jeg er fuldt ud på det rene med, at ministeren i dag ikke har lovet andet end at se på sagen, men altså også for at skabe et bedre beslutningsgrundlag for, at Folketinget eller regeringen senere selv kan komme op med forslaget. Det vil jeg da godt positivt kvittere for også i forbindelse med opsamlingen.

Men lad mig dermed også understrege, at det ikke i dag var sådan, at vi er utilfredse med Børnerådets indsats, tværtimod mener vi faktisk, at den har været meget nyttigt, og vi har i øvrigt også beklaget de besparelser, der tidligere var på Børnerådet.

Men vi synes faktisk, at et børneråd suppleret med en børneombudsmandsinstitution eller et eventuelt fokusområde hos Folketingets Ombudsmand i dag kunne give nyttige synergieffekter, fordi Børnerådet altså har sin styrke derved, at det kan være mere udfarende og politik- og idéskabende, end en egentlig ombudsmandsinstitution i sagens natur kan være.

Men det er selvsagt noget, som vi kan diskutere videre i forbindelse med udvalgsarbejdet, og måske også, når socialministeren og Børnerådet har tilvejebragt mere dokumentation på det område, selv om jeg nok må indrømme, at vi fra Kristeligt Folkepartis side egentlig ikke savner megen dokumentation på det område. Vi synes,

at vi har både dokumentation og også rekommandationer, ikke mindst fra FN's Børnekomité, der burde få os til at handle på det her område.

Kl. 23.25

Jeg vil godt sige tak – regeringspartierne har jo knyttet lidt an til ministeren, og det er ikke så unaturligt, at de vil være mere afventende, men så til de øvrige partier, måske lige med undtagelse af Dansk Folkeparti, der har en lidt egen position i forhold til beslutningsforslaget og dets intentioner. Men til de øvrige partier vil jeg sige tak for ønsket om at bidrage til, at vi finder nogle bedre løsninger, der kan styrke børns rettigheder, og det mener jeg at kunne registrere vi har et klart og fælles ønske om, selv om der selvfølgelig også er lidt forskellig tilgang til spørgsmålet om, hvilken model der er den ideelle at vælge, når det kommer til stykket. Men det er ikke det, jeg fornemmer skiller Kristeligt Folkeparti fra Det Radikale Venstre og fra Enhedslisten og fra SF og fra Socialdemokraterne, der har udtrykt sig i den her debat. Det kunne vi såmænd nok blive enige om, hvis det kom dertil, at det afgørende var, at vi havde muligheden for at styrke børns rettigheder, og det er det, der er det helt afgørende sigte for Kristeligt Folkeparti.

Så jeg håber, at dette beslutningsforslag og det, at Kristeligt Folkeparti også byder sig til på banen i den her sammenhæng ved at være et parti, der vil styrke børns rettigheder, kan være med til at sikre, at der sker noget på området. Vi vil i hvert fald følge op også på de tilsagn, som ministeren har givet her i dag, så det ikke bliver derved, men så vi, når vi får dokumentationen fra Børnerådet, kan drage konsekvenser af den sag. Jeg håber også, at regeringen til den tid vil være lidt mere i offensiven på spørgsmålet, end ministeren var i dag, om end jeg altså kvitterer for de tilsagn, der blev givet.

Jeg takker for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

42) Første behandling af lovforslag nr. L 228: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Fradrag for personbiler udstyret med elektronisk stabiliseringsprogram m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 26/5 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Freddy Dam, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på Venstres vegne sige, at vi er meget glade for, at regeringen nu har fremsat det her lovforslag om en lavere registreringsafgift, et fradrag for de personbiler, der er udstyret med det såkaldte ESP, nemlig et elektronisk stabiliseringsprogram.

Det er af branchen blevet udråbt til det største fremskridt for færdselssikkerheden siden indførelsen af trepunktsselen, og dermed vistnok, hvis jeg husker rigtigt, det største fremskridt i noget, der ligner 52 år.

Det har været en arbejdsgruppe, som under Færdselsstyrelsen har vurderet, hvad det er for et sikkerhedsudstyr, der er relevant at give fradrag for, og det er der nu kommet en indstilling til. Den indstilling har regeringen valgt at følge meget resolut, og det betyder, at der nu indføres fradrag for netop elektroniske stabiliseringsprogrammer, ESP-systemer, og at der også for selealarmer bliver indført et fradrag.

Vi synes i Venstre, det er godt, at regeringen har handlet så resolut, og vi bakker op om forslaget, og så vil vi også have den indstilling, at det her efter vores opfattelse vil betyde, at der kommer færre tilskadekomne i trafikken, færre dræbte. Men da man ikke på forhånd kan sige, hvor mange og hvorledes, så har regeringen ikke valgt at indregne en eventuel forbedring i forhold til, at der kommer færre tilskadekomne. Det synes vi er en fornuftig, forsigtig politik, men det er vores opfattelse, at det her vil gavne trafikikkerheden og dermed også på længere sigt økonomien.

Erik Mortensen (S):

Vi kan da kun give hr. Kristian Jensen ret i, at regeringen har handlet resolut, og vi, der kommer nordenfjords fra, vil sige, ja, endda så godt og